

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

S. Avrel. Avgvstini Confessionvm Libri X

Augustinus, Aurelius

Coloniae, 1646

Cap. I. Novem annorum spatio seducebat & seducebatur per superbiam & hæresin.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10120

Matt. 7, 7,
& 8.

rent: & vel nolentem salvum esse velint, imo cogant. Multi propriis sceleribus perirent, qui alienis precibus servantur. Ita S. Augustinus matri oranti & lachrymanti salutem suam acceptam retulit. Nam cum Deus promiserit exauditionem orationi ritè susceptæ, obstringitur quodammodo ad faciendum, quod petitur, pro quocunque petatur. Hanc enim provisionem non ad solam orantis personam, sed & eos quoque, pro quibus oramus, extendi tenet Suar. t. 2, de relig. l. 1, c. 27.

LIBER IV.

Perstringit novem Annos vitæ suæ, quibus ab anno XIX, usque ad XXVIII, Rhetoricam docuit concubinæ amoribus implicitus, & Astrologiæ genethliacæ deditus. Deplorat deinde immoderatarum dolorem, ex amici morte conceptum, ac optimi ingenii prævium usum.

C A P. I.

Novem annorum spatio seducebat & seducebatur, per superbiam & heresin.

I. **P**er idem tempus annorum novem, ab undevicesimo anno ætatis meæ, usque ad duodetricesimum, seducebatur & seducebamur: falsi atque fallentes in variis cupiditatibus, & palam per doctrinas, quas

quas liberales vocant, occulte autem falso nomine religionis. Hic superbi, ibi superstitiosi, ubique vani, ac popularis gloriæ sectantes inanitatem, *a* usque ad theatricos plausus & contentiosa certamina, & agonem coronarum scœnearum, & spectaculorum nugas, & intemperantiam libidinum, illac autem purgari nos ab istis sordibus expetentes, cum eis, qui appellantur electi & sancti, afferremus escas, de quibus nobis *b* in officina aqualiculi sui fabricarent, angelos & deos, per quos liberaremur. Et sectabar ista, atque faciebam cum amicis meis, per me, ac mecum deceptis.

2. Irrideant me arrogantes, & nondum salubriter prostrati & elisi à te Deus meus: ego tamen confiteor tibi dedecora mea, in laude tua. Sine me obsecro, & da mihi circumcurre præsentì memoria, præteritos circumitus erroris mei, & immolare tibi *hostiam jubilationis*. Quid enim ego sum mihi sine te, *Pl. 26.6.* nisi dux in præceptis? aut quid sum, cum mihi bene est, nisi sugens lac tuum: aut fruens te cibo, qui non corrumpitur? Et quis homo est quilibet homo, cum sit homo? Sed irrideant nos fortes, & potentes: nos autem infirmi & inopes, confiteamur tibi.

NOTÆ.

- a* *Vsque ad theatricos plausus*) Augustinus veræ gloriæ nondum appetens, vanam sectabatur in theatro carmina recitando, & coronas victoriæ testes ambiendo. Eas scœneas appellat per contemptum, non quod è scœno essent: sed quia gramen, flores, folia, unde texebantur, in scœnum mox abeunt, & exarescunt.
- b* *In officina aqualiculi sui, &c.*) significat se eos annos inter Manichæorum auditores perseverasse,

lib. 3. c. 10

& ut purgaretur à suis vitiis, cibos electis attulisse, juxta dicta supra, in quorum ventre (quem aqualiculum contemptim vocat) credebat solvi particulas divinæ substantiæ, & Deos sibi fabricari, quorum opo liberaretur. Senserunt enim, particulas divinæ substantiæ, quas fingeant in cibo & potu, aliisque rebus permixtas teneri, esse partim Angelos, partim animas humanas.

V S V S.

1. Ex memoria peccatorum exurgit in laudem Dei, conscius infirmitatis humanæ, ejusque consideratione superbiam nostram elidit: *Quid enim est sibi homo, sine Deo, nisi Dux in præceptis & in profundum, tum peccati, tum inferni?*
2. Non solum malum non vitat homo, nisi Deo duce, sed nec bene est ipsi, nisi cum fugit lac divinum percipiendo consolationes licitas in creaturis: aut cum fruitur Deo suo tanquam cibo incorruptibili, ipsi per meditationem & amorem inhærendo, & faciendo voluntatem patris sui, qui sibus Christi quoque fuit.

Ioh. 4. 34.

C A P. II.

Rhetoricam se illis annis docuisse & illegitimo thoro usum: noluisse vero, ut aruspex pro victoria sua in theatro sacrificaret.

1. **D**ocebam illis in annis artem rhetoricam, & a victoriosam loquacitatem victus cupiditate vendebam. Malebam tamen Domine, tu scis, bonos habere discipulos, sicut appellantur boni, & eos sine dolo, docebam dolos: non quibus contra caput innocentis agerent, sed aliquando pro capite nocentis. Et tu Deus vidisti de longinquo lapsantem in lubrico, & in multo fumo scintillantem fidem meam, quam exhibebam in illo magisterio diligentibus vanita-